

[Ministeren for skatter og afgifter]

justering, således som hr. Hagen Hagensen er inde på det.

Må jeg lige understrege, at forhøjelsen af ejendomsværdierne ved 16. alm. vurdering ikke medfører nogen pludselig forhøjelse af arveafgiften, som spørgeren er inde på det i sin begrundelse for spørgsmålet, fordi afgiften beregnes på grundlag af ejendommens aktuelle værdi på den skæringsdag, der knytter sig til boopgørelsen, og ikke nødvendigvis på basis af den seneste ejendomsværdi. Derfor kan man altså ikke uden videre anvende begrundelsen med forhøjelsen af den skattefri formuegrænse, når man skal argumentere for en tilsvarende justering af arveafgiftsgrænserne.

Imidlertid er de værdier, der går i arv, steget en del, siden vi fastlagde satsene i 1972, det må jeg erkende, og selv om inflationen tilsyneladende virker forholdsvis afdæmpet på dette område, så mener jeg, at der kan være grund til nærmere at undersøge, om de forskellige skalaer for beregning af arveafgiften skal tilpasses de værdistigninger, der har fundet sted siden 1972.

Jeg er derfor parat til at sætte en sådan undersøgelse i gang. Når den er afsluttet, vil jeg tage stilling til, om vi så skal fremsætte lovforslag om en ændring af reglerne om beregning af afgift af arv og gave.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg har stort set kun at sige tak til ministeren for svaret. Jeg er glad for, at det vil blive taget op, for der er ikke spor tvivl om, at der er behov for en ajourføring af grænserne. Hermed tænker jeg på det afgiftsfrie beløb, der hvert år kan gives til afkom, uden at der skal betales afgift deraf. Der er også behov for, navnlig i forholdet mellem forældre og børn, når der arves, en ajourføring af arveafgiftsskalaen. Så kommer det også til i nogen grad, håber jeg da, at smitte af på de øvrige arveafgiftsskalaer, der i hvert fald for de højeste beløbs vedkommende er af en så betydelig størrelse, at det nærmer sig inddragelse af det, der falder i arv.

Når jeg har nævnt 16. alm. vurdering i forbindelse med dette spørgsmål, skal jeg straks erkende over for ministeren, at forhøjelse af afgifter kommer sådan lidt snigende hen ad vejen, derved at man i perioden, og navnlig i den sidste del af en vurderingsperi-

ode, nok kommer til at regne med højere værdier, end man gjorde lige efter en almindelig vurdering. Jeg har navnlig rejst sagen, fordi der jo – og nu får jeg svaret fra ministeren om, at man også vil se på det fra hans side – er stillet forslag om, at formueskattegrænsen skal forhøjes, og så må man også se på det, der flyder deraf.

Jeg kan bare sige tak for, at det nu kommer i gang, og jeg håber så på, at det ikke varer så overvældende længe, før der kommer et forslag, der regulerer afgifterne. Skulle det vare for længe, vil jeg huske ministeren på hans løfte her i dag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

3) Til landbrugsministeren af:

Fuglsang (DKP):

»Hvad er ministerens konklusion af statskonsulenternes indberetninger, og svarer denne konklusion til udviklingen i verdensproduktionsforhold og handel med fødevarer?«

(Spm. nr. 123).

Skriftlig begrundelse.

Danmark har statskonsulenter i USA, Holland, Italien, Vesttyskland, Schweiz, Frankrig, Spanien, Canada og England. Disse 9 konsulenter indsender halvårlige beretninger om løst og fast i de lande, hvor de virker. Derimod berettes intet om de muligheder, som salgsstatistikken beretter om, vedrørende smør i Algeriet og Mellemøsten, ost i Sverige og Det fjerne Østen, okse- og kalvekød i Norge og Sverige, avlsvæg, fjerkræ og andre produkter til en lang række lande.

Informationerne fra vore statskonsulenter giver et skævt og naivt indtryk af de faktiske afsætningsmuligheder og konkurrenceforhold for fødevarer på det internationale marked. Den orientering, som folketingets landbrugs- og fiskeriudvalg får via disse indberetninger, benyttes til lovgivningsarbejde, bevilling af støtte til afsætning og produktion. Det er derfor ikke tilfredsstillende, at indtrykket svarer til at føre et skib fra koøjet i vandlinjen.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):